

Ι. Γ. ΤΣΑΚΑΞΙΑΝΟΥ

[Handwritten signature]

ΖΑΚΥΘΙΝΟΣ—ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ
 Ο ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ ΎΣΤΗ ΝΑΠΟΛΙ
 ΓΕΡΟΝΤΟΠΑΡΑΞΕΝΑΔΑΙΣ ΤΟΥ ΣΠΟΥΡΓΙΤΗ
 ΎΣΤΗΝ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΠΟΝΕΪΣ
 ΎΣΤΟ ΣΠΗΤΑΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΓΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΥΠΟ

[Handwritten signature]

Α. Π.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ.Σ.Σ.Φ.10.0022

ΖΑΚΥΝΟΣ—ΤΥΠΟΣ Σ. ΚΑΤΟΚΕΦΑΛΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1886

ΖΑΚΥΘΙΝΟΣ—ΣΠΟΥΓΙΤΗΣ

(ἐκδοσις πέμπτη)

Γαῖά καὶ τὸ μεροδοῦλί μου, τραγοῦδια τήγγελοῦ μου,
καὶ φούχτα ἀφ' τὸ χρυσόχομα τοῦ ζηλευτοῦ νησιοῦ μου.

Ὅσο ἔχω ἐγὼ τῆ Ζάκυθος τὰ πῆλινα κενάτια,
δὲν ἔχω πλούτηα, ἀρχονταίς, καὶ δόξαις, καὶ παλάτια.

Κι' ὄμπρός τῆ Κήπους, τῆ Βαρκίς, 'ς τ' Ἀργάσι 'ς τὸ Κρονόρι,
φασούλια Λόντρας, Νάπολαις, Παρίσι καὶ ἄλλα μέρη.

Ποῦ ἄλλοῦ θὰ ἰδῶ Βουνά, Σκοπό, Ψηλώματ', Ἀκρωτήρι,
γαρδοῦμ' Ἀναληψιώτικη καὶ Ἀι-Λύπιου πνηγύρι;

Ποῦ ἄλλοῦ θαύρῳ τόση ὀμορφιά, τὸς ἄστρα καὶ λουλούδια,
τέσαις καμπάναις καὶ χαραῖς καὶ ἐρωτικά τραγοῦδια;

Ποῖς ἔπατησε τὸ χῶμά σου, χρυσό μου μουσκωνίσι,
καὶ ἔφυγε δίχως στεναγμὸ καὶ δίχως νά δακρύσῃ;

Στράτα-μαρίνα, Πόγαλη, Ἄμμε, Πλατύφορέ μου,
μὲ τὰ γιδάκια τῆς αὐγῆς ποῦ θὰ εἶς ἔρῳ ποτέ μου;

Δὲ σ' ἀπαρνοῦμ' ἐν ἔσφ ζω, γλυκό μου μαντολάτο,
κρασάκι νεῖο, ραδίκιό μου, παστέλι μυρωδάτο!

Ποῦ πρῶτο νά σοῦ θυμηθῶ, γλυκειά μου Ζακυθοῦλα,
δίχως λαχτάρα καὶ καῦμό καὶ χτύπο 'ς τὴν καρδοῦλα;

Νυχτοῦλικίς μου ἀστροσόλιστικίς καὶ μουσκοβολισμέναις,
ἔτσι προβαίνετε καὶ ἄλλοῦ γλυκειαίς καὶ ἐρωτεμέναις;

Ποῦ ἄλλοῦ, ὦμὲ θὰ μὲ ζυπνῆς, κιτάρ' ἀρμονικιά μου,
ν' ἀκούω τὰ πάθηα τοῦ ἐραστῆ καὶ νά χτυπᾷ ἡ καρδιά μου;

Ποῦ θγαίνει ἔτσι γλυκὸδροσὴ καὶ εὐωδιασμέν' ἡ αὐγοῦλα;—
Πάντα ἔχεις ἀνοιξί γλυκειά, ὠραία μου Ζακυθοῦλα!

Τῆ Κυριακῆς τὸ ζῦπνημα μὲ λυώνει, μὲ ζουρλάνει,
ν' ἀκούς αἰγιουλάνικα ὀλόμ πλ αβ αη κι' ὁ Ἅγιος νά σημάζην.

Καὶ ὅταν περάσουν τὰ νερά καὶ ἔλθῃ τὸ καλοκαῖρι,
«Τὰ διπλοτζαντσαμίνια μου» ν' ἀκούς 'ς ὅλα τὰ μέρη.

Λαμπρογιορτομεσήμερο δὲ σθεύσαι ἀφ' τὴν καρδιά μου,
πῶχω ἐντίν-ντίν γιδούλωνε τερπνὸ νανοῦρισμά μου!

Ποῦ ἀγραγινάραις θὲ ναύρῳ, φρισοριγναδοῦλικίς,
σαλίγικα, καπαρόμηλα καὶ φρέσκικα μαριδοῦλικίς;

Καρναβαλάκι μ' ὀμορφο καὶ πολυχαπημένο,
ποῦ θὰ σ' εἰρῶ ἔτσι ζουρλό μὲς τ' ἄνθη σου ντυμένο;

Καὶ τῶ θ' ἀκούσουν τὸ στερνὸ τ' ἀπόγειμα τ' αὐτιά μου
τὸ λυτὸ καμπάνισμα ἀφ' τῆ Μερσιώτιστά μου;

Κάθε ἀντίτυπο ποῦ δὲ φέρνει τὸ παρχακτινὸ μου μονο-
γράφημα καταδιώχεται.

ΣΤΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ποῦ θὲ νὰ κάμω κούλουμα μ' ἔληαίς, μὲ κουνουπίδια,
 μὲ σκόδρα, μ' αὐγοτάραχα, ἕχταπόδια καὶ κρεμμύδια;
 Ψαρσίματα, χαίρετισμοὺς ποῦ θὲ ναῦρῶ 'ς τὰ ξένα;
 Ποῦιδύο ἢ ἀσπρίαις τὰ φτάζω μ' αἰκαὶ ποῦ κουκιά 'ψημμένα;
 'Αγιοπαντήτικο θὰ γὶ μὲ τῆ μακρῶς σου κλώνους,
 ποῦ θὰ σὲ ἰδῶ νὰ κρεμαστῆς νὰ 'πῶ 'ς σὲ πολλοὺς χρόνους;''
 Ποῦ ἄλλοῦ σὲ κόβουν μὲ χαρὰς, μὲ συμπάρα καὶ μὲ οὔρρα,
 χριστοπαρामीνάτικη τοῦ τόπου μου Κουλοῦρα;
 Ποῦ ἄλλοῦ Μεγάλο—Σάββατο ΚΟΜΜΑΤΙ θὰ γροικῆσω,
 Μὲ τὸ κλειδί 'ς τὸ στόμα μου τῆ βίκα νὰ τσακίσω;
 Ποῦ ἀντέτια; ποῦ Βλαχέρενα σὲ ξέναις πολιτείαις;
 Ποῦ ἀλιάδαις, σκορδοστούμπια μου κι' Αἰ-Λάζαρου φωταίς;
 'Αρμονικά μου νιάκαρα καὶ μελωμένα σῦκα,
 τυράκι 'ντόπιο, πρέντζα μου καὶ πῆλινή μου βίκα,
 μουργο-Σαράντη, 'Αγγελικὴ, βατζέλια μὲ ιεθῆθειά σου;',
 κανόνα μου, θεατράκι μου μὲ τὰ ρεντίκολά σου,
 οὔλά σας μυριονόστιμα! ἄχ, πῶς νὰ σᾶς ἀφήσω;...—
 "Ὅχι, μὲ σᾶς ποῦ βρέθηκα ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ ΘΑ ΨΟΦΗΣΩ!

1. Ἰανουαρίου 1884.

Ο ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ 'Σ ΤΗ ΝΑΠΟΛΙ

(ἔκδοσις τρίτη)

Τώρα κ' ἐγὼ ποῦ ἐγλέντησα τῆς νότης μου τὰ χρόνια
 'Σ τὰ θέατρα, 'ς τὰ κρασοπουλειά, 'ς τὰ club καὶ 'ς τὰ σαλόνια...
 'Ποῦ σέμμα εἶχα τὴν τσάτσαρα, τὴν σκαμπαβία χλαμύδα,
 Παντιέρα μου τὸ κότολο καὶ τὴν κιτάρ' ἀσπίδα!
 Κ' ἐθαῖρῆα πῶς βασίλευα, μὲ 'ς τὰ 'σερνά, ὁ καῦμένος,
 Σ' οὔλα, 'ς ὀρπίδαις κι' ὄνειρα, εὐγῆκα γελασμένος...
 Τώρα 'ποῦ λέω, πετάζανε δόξαις, χαρὰς καὶ λούσα,
 Γλέντι 'σερνὸ μ' ἀπόμεινε ἡ κατρουλιάρα, ἡ Μούσα!
 Κλάψαις, χοροὺς χολιάσματα, ζήλειαις, φιλιὰ, κανάκια,
 Τὰ βόισκω ἐγὼ 'ς τῆς Μούσας μου, τὰ πυργωτὰ σηθάκια!
 Μούσα μ' εμπρός, 'ς τὴ Νάπολι, ἐκλήρησέ με τώρα,
 'Σ τὴ Νάπολι τὴ ζηλευτῆ, τὴν 'ξάκουσμένῃ χώρα.
 'Σ ἐκεῖνη τὴν πολυκοσμιά, πῶχασα γοῦ καὶ 'μάτια.
 'Σ τοὺς δρόμους τοὺς ἀτέλειωτους, 'ς τὰ θεατρὰ καλὰ καὶ
 'Εκεῖ ποῦ σιδερόδρομοι, Φλαρὸι καὶ γυρολόι,

Τραμβάῦ, καρότσαις, ἄλογα, θεατρίνοι, τρατολόι,
 Κόντηδες, μέμπρα, ὀδηγοί, γραφίσκοι, λούσσοι κι' ἄλλοι,
 'Ὅπου σταθῆς σοῦ κάνουνε ταμποῦρλο τὸ κεφάλι!
 Φέρεμ' ἐκεῖ π' ὄ,τι νὰ θῆς τὸ τρεῖς μὲ δύο κατρίνια,
 'Σ τὴν ἀφρονιά τοῦ μούσουλου 'ς τοῦ μπακαλάου τὴ φτήνια!
 'Εκεῖ ποῦ μ' εἴκοσι λεφτὰ τὰ ὄσρεϊδία τ' ἀηδιάζεις,—
 Τῶ Στρατα--Μαρινούλας μας, Σάντα Μουτσία, πῶς 'μοιάζεις!
 Μὰ τί... 'ς τὰ τόσα γυαλικά ποῦ βούρηξα δὲν εἶδα,
 Μιὰ νόσιμη, ζακυθινιά, τοῦ βράχου πεταλίδια!

*

* *

'Κύτταζα κ' ἔχασκα παντοῦ, ὅπου καὶ νὰ 'περνοῦσα,
 Τῶ πρόδος τὰ τεχνάσματα, τῶ... Καλιμᾶς τὰ λούσα.
 Βρίσκομαι 'ς τὴ Βασιλικὴ τὴ Βίλα,—παλαβόνω!—
 'Σκέφτηκα πῶς 'κατῶρθωνα μ' ἐν' ἀναγκαστῶ τῶ μόνο,
 Νὰ χτίσω 'ς τὸ νησάκι μου ἀπίσειτα παλάτι,
 Νᾶναι γιὰ κάθε ταλαρᾶ καὶ κάθε ἀριστοκράτη!
 Τί κίνησι, τί χλαλοῦ, τί κόσμος, τί βαβούρα!
 Κ' ἕνα πασέλι πουθενά! πούπετα μία φριττοῦρα!
 Σὲ τέτοιο γλέντι ἀδιάκοπο, σὲ τέτοιο λίφ μεγάλο,
 Νὰ μὴν ἀκούς ἕνα ἀμπιμ--μπάμπι, αἰξείδι, ἀμπαμπάκι καὶ ἄλλο!
 Πηγαίνω 'ς τὸ Πόζιλυπο... παράδεισο, κυττάζω
 Τὴν καλλονῆ, τὴ θέα του, ἀχόρτατος θαυμάζω.
 'Εκεῖ τραγοῦδια καὶ χαρὰς, φαγιὰ, χοροί, κρεπάλη,
 Μπίραις, κρασιὰ, ποδόγυροί κι' ὄσ' ἄλλα ὀνοῦς σου βάλλει.
 Μὰ γὼ κ' ἐκεῖ ἀνασέναξα... μέσα 'ς τὴν τόση ἀντάρα,
 Μοῦ 'γύρευε ἡ καρδουλά μου ζακυθινιά κιτάρη!
 «Πάρε μαχαῖρι σφάζε με!» ν' ἀκούσω μιὰ ρίμιν οὔλα...
 «Εὐπνησ' ἀπὲ μου» δόσε μου καὶ σᾶς τ' ἀφίνω οὔλα!

*

* *

Τὶ συρρόη καὶ ξαφνικὸ 'ς τὸ «Κόρσο Γαριμπάρδην»;
 Μπάνταις, σημαίαις, καπίτολα, ἀφίδες καὶ σαντάρδοι...
 Γιορτάζουνε τὴ μνήμη του, νὰ κι' ἄλλοι, ἀκόμα, πόσοι!...
 Περνᾶ γιὰ ὄραις ὁ λαὸς... μὰ, 'ς τὴν ὀρμὴ τὴν τόση,
 Δὲν ἀγροικῶ μία καμπανιά!—Ποῦσασε Ἄγιοι μου Πάντες,
 Ποῦ τὸ καμπαναρεῖό σας κάνει γιὰ χιλιας μπάνταις!;
 Μωρ' ἕνα αἰζήτω! ν' τίποτα! μία φωνή!... δύο συμπάρα...—
 Ποῦσαι, καῦμένε Μανουή;... καληώρα σου Τζωρτζάρα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΛΗΘΕΙΟ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Παράδειρε, παράδειρε, 'ς τὸ Κοιμητήρι, φτάνω
 Κι' ἀφ' τὸν πολὺ μου θαυμασμό οὔτε σκυρὸ δὲν κἀνω!
 Μπῆκα σὲ χῶρ' ἀπὸ Σταυρούς, σὲ μαρμαρένια πόλι,
 'Στὸν κάμπο τοῦ κυπαρισσιῦ, τῆ ἔτηξ, τὸ περιβόλι...
 Μῆσα τῆ μύριας ἄρικλαις, τῆ τάρους, ποῦ 'Θωροῦσα,
 «Πούθενε μπῆκα, ποῦ θὰ 'βγῶν' ἄν παλαδὸς βωτοῦσα.
 Τὰ μύρια τ' ἄνθηα, ἡ χάρι του, τόσο γλυκὰ μαγεύει,
 Ποῦ κι' ἀπὸ ζῶντάς του κἀνεῖς μιὰ θέσι ἐκεῖ γυρεύει!
 Μὰ ἐγὼ, τὸ 'Ρώσση, τῆ συκαῖς, τὸν 'Ανεμόμυλό μου
 Δὲν τ' ἀπερνοῦμι... θέλω ἐ κ ε ῖ, τῆ γλίναις τὸ Σταυρὸ μου!
 Δὲ θέλω μάρμαρα κ' ἔτηαῖς, ἐκεῖ χορταριασμένους,
 Τῆ τσουτσουμίδαις, τῆ σθωνιαῖς, τῆ βιάτους παταμένους

* * *

"Αχ, πῶς πονεῖς καρδοβλά μου μακρυὰ ἀφ' τῆ Ζήκυθό σου...
 Γιὰ νὰ σοῦ σβῶ τῆ λάρρα σου, τῆ Φλίφι, τὸν καῦμό σου,
 Καὶ 'ς τοῦ Re Bomba σ' ἔμπασα τὸ γυρὰν παλάτσο ἀκόμα,
 Πῶμενὰ κρῦς κι' ἀναίσθητος, μ' ὄλανοιχο τὸ σῶμα!
 Μὲ 'πῆρε ὀλοῦθες ὁ ἔδαγός, μῶδειξε τῶνα τ' ἄλλο—
 Ποῦ ἀκέρτονται οἱ Αὐλάτορες, ποῦ κἀνουνε τὸ Ballo,
 Τὴν κλίνη τῆ Βασιλίσσας, τὰ δυὸ τῆ κατρογυάλια,
 Τὸ θρόνο, τοῦ Βιτόριου τὴν 'Ξακουστὴ medaglia.
 'Εδῶ δαμάσκα, ἐκεῖ χρυσὰ, μαζάκια, λαθαμάδες,
 Κάδρα τοῦ Μικελάγγελου, πολυελαίου, σφάδες—
 Καί, ποῦ νὰ ξέρει... μῶδειχνε θρόνους, ἔστους, διβάνια
 Κι' ὀνοῦς μου βρούταε 'ς τὰ γλυκὰ, τῆ Πέτρυνας τὰ μπάνια!
 Τὰ Κόκκινα Σπητάκια μου, 'Θυμότανε ἡ ψυχὴ μου,
 Τῆ Γαῖδουροσταβέονα μου καὶ τὸ Πιριπιμπί μου!

* * *

Νῆναι τῶν Ἁγῶ Πάντω μας κ' ἐγὼ... νῆμι 'ς τὰ ξένα!—
 Μὰ δὲν ἠξέριτε τί θὰ 'πῆ... οὔλα σκοτεινιασμένα,
 Οὔλα σαχλά κι' ἀνάποδα! Καὶ δρόμους καὶ Παλάτια
 Τὰ 'Θόρεα ἀπαρηγόρητος, μὲ δακρυσμένα μάτια!
 'Ετρεχα ὀλοῦθε, σὰ ζουρλὸς τῆ Στάτουαῖς 'ς τὰ Σπητάλια,
 'Εκεῖ ποῦ φτιάνουν τῆ ἄζουλαῖς, τὰ γάντια, τὰ κοράλια,
 Εἰς τὰ Μουσεῖα τ' ἀγύριστα, 'ς τῆ νέα τους Γαλαρία,
 'Μὰ ἐγὼ δὲν εἶχα γιατρεμό... πικρηγορὴ καμμία!
 'Θυμόμωνα τοῦ πόντου μας τὸ κηάσο! τῆ καπνούραῖς,
 Τῆ μπάντια, τὰ σημάμια, τὸ Μῶρο, τῆ Φιτοφύραῖς,
 Τὸ στρίμμωμ τοῦ βελεσιῦ, τῆ ἐνόρχους τὰ σπαλλάρα,

Τὸ Δέντρο, τὴν Καλύβα μου, τῆ θάρκαῖς, τὴν κιτάρα.
 Κι' οὔλα μ' ἀνάφταν τὸν καῦμό... Βουδὸς κιτρινασμένος,
 'Μπῆκα 'ς τὸ Φόντο, ἔμεινα 'ς τὸ ἀσκέρι ξεχασμένος!
 'Εκεῖ Πριγκῆποι, Δούκισσαις, Καβελιεραῖοι, Μαρκέσσαις,
 Κόντιδες, Μέμπρα, Δεκανεῖς καί... οὔλαις ἢ ἄλλαις θέσεσ.
 'Καρτέρηα μιὰ κανκαρελιὰ... τίποτα! Μιὰ δεκάρρα...
 'Ενα «Κυράμου!» μιὰ σβερακιά... τίποτα, νεκρομάρα!
 Μωρ' δυὸ κλητῆρες, ἐν' αὐγὸ, δυὸ σκόρδα, ἓνα μπάτσο!...—
 "Αχ, παῦναι ἡ δόξαις σου, Τσουνη;... Πούσαι μωρὲ Πιπάτσο;..
 "Οχι πῶς εἶμαι καυγατζῆς, μὰ τ' ἀναμπουμπουλίκια
 Μ' ἀρέσουνε... 'ς τὸ θέατρο θέλω μασκαραλίκια!—
 'Βγῆκα—ξαρμάτωγος!—'μπορῶ κουμποῦρα ἐκεῖ νὰ πάρω;...
 Κἀνηκα νὰ ρίξω γιὰ χαρὰ, ἔτσι, 'ψηλὰ ἓνα συμπάρο!
 'Επσεα καὶ 'κοιμήθηκα... τί ὄνειρατα χιλιάδες—
 «Οὔρρα, φωναῖς, παρίπολα, συμπάρα καὶ σερενάδαις!»

* * *

'Εξόπνησα κουτσὰ, στραβά, εἰς τὸ Τολέδο φτάνω,
 Κ' ἔλεα μονάχος,—μὰ 'μπορῶ;... 'μπορῶ νὰ μὴν τὰ χνω;
 Τί πλησμονὴ καὶ σούσουρο, φωναῖς, θουαῖς, καὶ ζέλη...
 Δὲν ξέρεις ποῦ νὰ πρωτοῖδῆς, 'ς τῆ μὰ μερὰ ἢ 'ς τὴν ἄλλη!
 Κύττα τῆ μόνστραῖς, τῆ ἄμαξαις, τῆ ἐπιγραφαῖς, τὰ πούφια,
 Κότσους, μοδίσταῖς, μπρόμπολα, καί... πουθενὰ μιὰ σκούφια!
 Ξάκιζ' ἐδῶ, χάκιζ' ἐκεῖ, κι' ἄλλου... περῶ τὸ γρόμα,
 Τῆ φωτογράφους, τῆ κουρεῖς καί... νηστικὸς ἀκόμα!
 Βραδυάστικα χασακίζωντας—μ' ἂν εἶχα μιὰ φτεροῦγα,
 Θὰ πέταα τῆ κολόνναις σου, χρυσῆ, πλατεῖά μου βούγα!
 Μιὰς φάντρας μαυρομάντηλο, μιὰ κούδα, ἓνα κροῦς μου!
 "Οχι, γιὰ μὲ δὲν τᾶλαχνα μ' οὔλαις τῆ ωραῖαις τοῦ κόσμου!
 Φέριτεμ' ἐκεῖ, 'ς τοῦ Δάρνου μου, νὰ κάμω δύο μπουλάτσαις,
 Καὶ πάρτε τὰ Τολέδα σας, τὰ θέατρα καὶ τῆ Πιάτσαις!
 Γιὰ μένανε, δὲ θ' ἄλλαζα τοῦ Μπλούτσου τῆ κολόνναις,
 Μ' οὔλα τὰ γκάς, τῆ 'λεχτρισοῦς καὶ τῆ χρυσαῖς κορόναις!
 Μωρ' ἂν ἐπῆα νὰ συγλυστῶ... κ' ἐδοκα μιὰ πεντάρα!...—
 Ποῦ ἡ δικὴ μας 'λευθεριά... ποῦ μὲ ὄλος καὶ ρεπάρα!
 Καὶ μάρμαρα, καὶ μόνινα τοῦ ωραίου τους κομοδίνου,
 Δὲν τ' ἄλλαζα μὲ σὲ χρυσὸ, κα ν το ὦνι τοῦ Λαπίνου!

* * *

"Αναψα, ἐκάνηκα, δὲ βαστῶ!—Τί Ὀσπίτσια, Αὐλαῖς καὶ σάλια—

Μπάνκους και Κάσαις di pietà δὲν τὰ ψηφᾶ ἡ ψυχὴ μου,
Θέλω τὴν Τραπεζοῦλάν μου, τὸ Μόντε, τό... Μπολὴ μου!

Μ' ἐπῆνε 'ς τὸ Βεζούβιο, 'ς τὴν στᾶχταις, 'ς τὴ Μπομπητᾶ...
Μὰ ἐγὼ ἤθελ' ἄλλο γιαιτρικό... δὲν εἶχα ὑποκοντρία!

Τὴ Μπόχαλὴ μου ἐγύρευα, τὸ Κάστρο! — Τὸ Γιοφῆρι,
Σκοταδιασμένο, ἀσάρογο, γιὰ μὲ εἶναι πανηγῦρι!

Μήπως δὲν τῶπα ὁ καφερός ἂ Ὀμπρός 'ς τὸ Κρόο — ν ἔρι,
Φασούλια Λόντραις, Νάπολαις, Παρίσια κ' ἄλλα μέρη.

Χαρήτε σὰς τὸ Duomo σας, θέλω τὴν Πισκοπή μου,
Τὸ μῶλο, τὴν Ἀκάθιστο, Ἀϊ-Λιά και Παπαντή μου!

Θέλω καμπάναις νιάκαραις, κληδόνους, πανηγῦρια,
Μπάνταις, μερτίαις και μάσκουλα, παντιέραις και πλαστήρια!

Θέλω βατσέλια και σκυλιὰ!... — Παπόρο και καληά μου... —
Πῶς ἐκλαία ποῦ σὲ 'ξάνοιξα ἀπὸ μακροῦ, Κυρά μου! —

'Ἄς σὲ ξανάειδα, ΦΟΡΕ μου, κ' ἄς γένω ψωμοζήτης,
Μπόμπας, κακόρκιος, κουρελῆς, ταρκάκης μὰ... «Σπουργίτης»

1. Ἰανουαρίου 1885.

ΓΕΡΟΝΤΟΠΑΡΑΞΕΝΑΔΕΣ ΤΟΥ ΣΠΟΥΡΓΙΤΗ

(ἔκδοσις τρίτη).

Σφίξε μας, μάνα, πνίξε μας! γδυμὰ κουρελιασμένα,
Ευπόλητα, ξεκούτρουλα, χλωμὰ και φειριασμένα!

Ντούνκουε, σὸρ Στατοκουάντηδες; μὲ οὔρα και μὲ ζήτω
'ψόφησε τὸ βαρβάτο σας πολεμικὰ ἐνθίτο;

Κ' ἡ ἄταχταις σας σύνοδαις, φωναίς κ' ἐπισρατίαις,
σῶλοι, κανόνια, προσφοραις, ἀλλαξοῦπουργίαις,

γαλέταις, ἐρυθρόσαυροι, γίδια, βουλαίς, μουλάρια,
ἀποκλεισμοὶ 'ς τὰ λάχανα, 'ς τὰ πίτουρα 'ς τὰ ψάρια,

πολεμοφόδια, ἐπίδειξες, σπατάλια, μοναστήρια,
παράσημα, προβιδασμοὶ και χρέγια ἑκατομμύρια!

Μονοπουλιὰ, χαρτόσημα, νοβέλα 'ς τὸν καθένα,
τόσα φορογδαρσίματα τριπλοκαμαρωμένα,

Τρικοῦπηδες, συμπόσια, Φιλήμονες, Κοιδάδες,
'ς τὰ φλογερά καμίνια μας καίλαμες και νταβάδες,

Τίμεσοι και Ἀκρόπολαις, μπόμπαις, τραγούδια, φόγια
'ποῦ 'σπαβεντάραν' οὔλους μας, ἦτανε λάγια; ; ; ΛΟΓΙΑ!

Και δίνε τὸ αἱμά σου, φτωχέ, πλερόνετε, ἄρχαδες...

Φάτε μας, καταπιέτε μας, ρουφιχτέ μας, φαγάδες!

Μᾶς 'πῆρετε γούρμους κ' ἄγουρους, ἀνθούς και μολοχίταις,
σπασοῦκληδες, μοναχογυιούς και φτωχοφαμελίταις,

και ζόρκους, κητρινόμους μᾶς τοῦς 'φειροφούρισε,
κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ τοῦς σέρονετε, γιὰ νὰ μᾶς ἀπογῶδισε!

Πνίχτέ μας, 'ξολοθρεῦτέ μας, σπᾶχτε τὰ ζωντανὰ μας,
Λύγκους και Τάκους και Σπανούς, γιομῶσε τὰ χωριά μας...

Πάρτε μας γυιούς, 'κονίσματα, γυναίκες και κρεββάτια,
μὰ μὴ μᾶς βεζιλεύετε 'ς τοῦν ξένωνε τὰ μάτια!

'Βουλιᾶχτε μὲ τὰ ζήτω σας και ἐθνισμό και τόπο,
και μᾶς 'ρεντικολάρατε, ἐνφάμηδες, ποῦρ τρόππο!

'Ἄσε μας νὰ ψοφήσουμε μικροὶ, μὰ 'σάν ἀθρώποι —
μούλους, γαλιότους, βιληδες μᾶς λένε οἱ ξένοι τόπο!

Σοῦ λέει τὸ λές... μὰ δὲν μπορᾶ! — Ὅρσε μὲς τὴ φυλὴ μου...
ἦμουνα κάτω ἀφ' τὰ σκυλιὰ κ' εἶχα τὴν πόλησί μου!

'Πήγαινα 'ς τὸ 'ξωτερικὸ 'σὰ λόντος δοξασμένος,
κ' ἦμουν ἀπ' οὔλαις τὴν φυλαίς χηλιοπροσκυνησμένος!

Και τώρα πάω 'ς τὴν ξενητεία κ' ἀν τὸ βολέσ' ἡ ὦρα
κρύβω τὸ πασαπόρτι μου νὰ μὴν τσοῦ δῶσω γνώρα!

«Μὰ 'ζοῦσε, λέει, μ' ἀθάφτηγους... μὰ ἐγὼ 'ς τὴ βάρφτησί σας
ἐτριπλοξέβαφτίσηκα... 'ξερῆσκειφα μαζή σας!

Κ' εἶμαι... ἰγια ματαβάφτισμα και γιὰ τὴν κολυμπήθρα,
νεῖμαι καντύλι δίχως φῶς και δίχως καντυλήθρα!»

Εἶχα τὴ φούρκα 'ς τὸ λαιμὸ, μὰ δῆμιους γαλαντόμους,
μὰ ἐπίσεια, εἶχα Θεὸ, πλούτη, τιμαίς και νόμους!

Εἶχα κουβέρνο ἀθροπινὸ, σπετόρο, πουλιτσία,
'Ρεγγέντε 'ποῦ θά... 'φτούσατε κ' αἰλαίς και ὑπουργεία!

Τί λέω; μῶρ' τὸ Στραβόλαιμο, τὸ γροντεσάμπιλό μας,
δὲ θᾶλλαζα μὲ τὰ ὑπουργοῦς και μ' οὔλο τὸ τρατό μας!

Κι' ἄς εἶχα ἰγγλέζικο σαυρό — μακάρι νᾶχα γνῶσι —
μὰ εἶχα τὴν ἀντερέντσαις μου, κ' ἀνάπαφι, και γρόσι!

Μὰ ἔτραω μὴ μπουκιὰ ψωμί κ' ἔκανα τὸ σαυρό μου,
'μπόρεια νὰ 'πῶ τὸ δίκη μου, ὠρίζα τὸ δικό μου!

Κ' εἶχα και νοῦ, μὰ τάχασα οὔλα 'ς τὴ βωμφοσύνη —
'Τουρκέφαμε, 'γεινήκαμε Ζουλοῦδες, μπαμπουῖνοι!

'Ἐλέαμε μὲ τὴν Ἐνωσι πῶς θὰ μᾶς ἔλληνησε,
μὰ ἐσεῖς μᾶς 'ξελληνέψατε, μᾶς ἀποξάθρωπίσε!

'Ἐθνος, σοῦ λέει! — ποῦ βασιλεῖς και ποῦ ὁ ῥεσιντέντες...
ἦτανε τὸ Προσασίας σαργέντες!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΧΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΙΜΑΤΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

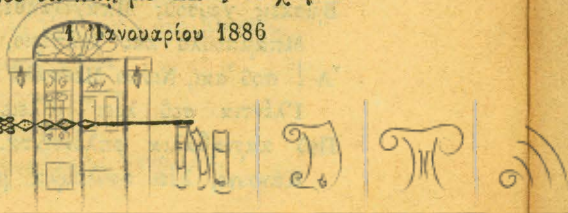
Νά, 'ξαφνικό 'ς τὰ μούτρα μου... 'φούγιαζα, λέει, καί ζήτω!
 Πούσαι, Ζαμπλέτα, πάτρες και τῶπες τοῦ Φισκάλε
 κ' ἔκαμα τρεῖς και τέσσαρα γι' ἀγάπη τοῦ Κανάλε;
 'Στόν ἐρχομό τοῦ Γλάζωνα—ὁ Θεός 'σχωρέσε, Σέρρα,—
 μ' ἔκαμες κ' ἐπαράτρεχα μουρλὸς μὲ μία παντιέρα,
 καί, «Ζήτω, ζήτω ἢ Ἐνωσι!» 'φούγιαζα, «Προχωρεῖτε!»
 κ' ὅταν μᾶς εἶπε ὁ Γλάζωνας—«Μὴ σούσουρα, σκεφθῆτε...»
 «Ἐνωσι!» τοῦ 'ξανάπκαμε, «Ἐνωσι, ἐτσελέντσα!»
 κ' ἀνάψανε τὰ Ζήτω μας κάτω 'ς τὴ βεσιντέντσα.
 Καί τῶπε ὁ κακοῦροῦζικος, τῶπε—«Πενσάτε μέλιο,
 γιατί θὰ μετανώσετε...» κ' ἔλεγε τὸ βαγγέλιο!
 Κ' ἐτότες μὲ τὸ Λάχτεμπερ, μ' αὐλο τὸ βουσσισμό μου,
 γιὰ τὸν Ἀρφρέδο ἐγκάριζα...—ἔξερα τὸ σκοπό μου,
 ποῦ νᾶθε 'ξεραϊνόμουνα!—θᾶχαμε ἀκόμα λίραις
 ἀνίσως 'μπαλωτάρανε τὸ Ρούεσο, κ' ὄχι ψείραις!
 Μωρ' ἐποχὴ ποῦ 'χάσαμε!... Καί τί ἀναμπομπουλία!...
 'Ρικόρσα, μούρταις, φυλακαίς, διωγμοῦς, ρίζοσπαστίαια,
 καί Γζιριγόνττα, κ' Ἄρμωσταίς, Δρακούλληδες, Ζολῆδες!...—
 Κι' οὐλας...—Γιὰ φιτζιαλέους βοσκούς κ' ἐνόρκους χαλβατζήδες!
 Ποῦ ἐκεῖνος ὁ 'ξευγενισμός;... Τί χρόνια, τί ρισπέττο!
 Τώρα; ἀγκιούρ!» καί «βρὸ σιχτήρ!» καί κοντακίαις 'ς τὸ πέττο...
 Θρέφουμε λοχανίηδες και τόσους μαρητσιάλους
 γιὰ νᾶναι πρωτοσύγγελοι 'ς τὰ θέατρα και τῆ μπάλους...
 Ἄ!... ποῦ 'σαι, μένσα εὐγενικεῖα, και κάστρο, και μπαράτα,
 και Κλάρκ και Καπτάν-Σπέηδες;...—Ὡ χρόνια, ὦ κολονάτα!
 Ἐκανα κ' ἔρρανα 'σὰ νεῖος μὰ δὲ μ' ἐκογιονάρανε
 ἀκόμα και τῆ γάταις μου, σινιὸρ, μοῦ ῥισπεττάρανε!
 Στὴν πιάτσα, 'ς τ' ἀρχοντόσπιτα, 'ς τὰ ὀρίτσια ρισπεττάδας
 τώρα μοῦ λέει τὸ μωρὲ κ' ὁ λοῦστρος κ' ὁ σερντάδας!
 Δούλευες κ' ἀκουιστάριζες γιὰ νὰ σὲ συχωρᾶνε...
 Μὰ τώρα ἂν ἔχης μία ρονιὰ, μία λίγδα θὰ στὴ φᾶνε!
 Σπίτια, μετόχια, κόπους μας, νιτράδες και παιδιὰ μας
 τὰ 'κάμαμε ἰνπερπέτουα 'ς τ' ἀδρέφια τὰ χρυσᾶ μας!
 Τώρα τί λές, Καλλίνικε, Λομπάρδε και Βερούκιο,—
 Βέγιας, Κουρῆς και συντροφιὰ δὲ μίληκανε μὲ δίκησ;
 Σὸρ Παπᾶ-Κλάδη, λέγε μας, τί λέει κ' ὁ σὸρ Κατσῆς,
 ποῦ μ' ἀναθεματίσματα
 και νεκροκλαμπάνισματα
 ἀφῶρεσε τῆ τρεῖς;
 Εὐπνᾶτε, Παπα-Παύληδες! Ἀναδάλη, Ντισούλλα,

Μπαχούμη, Μπόγδο, Λισγαρᾶ, Τζίση, Μανιᾶ, Βορίλα,
 Σούρμπη, Σιγούρο, Μεταῖζ, Καμπάνα, τόσοι κ' ἄλλοι
 τῶ καθαρή κ' ἀπόλυτης μαχηγύροι και φιτσιάλου,
 'ποῦ τὰ κουλούγια ἐδιώξατε μὲ ρίσικα και μὲ λόγους,
 νᾶχω Γκουντζούς μαντροσकुला και Οὐάρδους καρρολόγους!
 Τέτοιο καλὸ μᾶς 'θέλατε, Ζερεῖ και Μομπερράτε,
 νὰ ζοῦμε δίχως Σύντυχο και δίχως Ντέλλε-στράτε;
 Κόπιασε τώρα νὰ 'ντυῖῆς, κόπιασε νὰ 'ψονίσης...
 Ἄμε 'ς τὴν πιάτσα ἢ 'ς τὸ μαρκὰ τῆ στίμας ν' ἀγροικίσης!
 Ἐτρωα παντόλα, μπανκουῖ μὲ ἔξη μιτικινία
 Μουσκάρι 'ντόπιο θεόφυχα τὸ πῆρα ἐννήα φαρνδίνια!
 Κ' ἔτανε γλόρια ὁ μαρκᾶς και πανηγύρι ὁ φόρος—
 «Τέσσερα κ' ἔξη» ἄκουες αὐὸ χάβιαρος ὁ μῶρος!
 Δὲν εἶχες... δανειζόσουνα 'ς τοῦ γέρω-Καταιβάττα
 ἕνα σαλίνο, κ' ἔπαιρνες ἀπὸ νερὸ 'ς ἀλάτι!
 Τώρα ἢ πλῆθα, ὁ ταραμᾶς, τὸ βούσσικο μουσκάρι,
 κουσιζοῦνε τ' ὀχτάδιπλο και...—δὲ σὲ κρεντιτᾶρει!—
 Γιὰ κόπιασε 'ς τοῦ Χαλικιᾶ, 'ς τοῦ Δάφνου ἢ 'ς τοῦ Γληγοῦρη
 νὰ πάρης ἄζουλα μπισιοῦ; σοῦ λέει, αἰδασμοὶ και φόροι!
 Ἐρώτησε γιὰ ἕνα σάρωμα, τὸ Μπούτσια, πόσο θέλεις;—
 Μωρ' ὡς και τὸ νερὸ, τ' ἄκουες; μία ντούμπλα τὸ βαφέλι!
 Σῦρε νὰ κάμης 'ποδεμῆ! πάρε 'σὰ νοικοκύρας
 ἕνα σεφρίτσιο τοῦ σπιτιοῦ... θὰ φριζῆς, θὰ σουπῆρης!
 Μωρ' μία τρέουζα ἔκαμα κ' ἕνα τζιποῦνι τῆ ἄλλαις
 και ῥάφτης και πραγματευτῆς μοῦ 'γδάρανε τῆ σπάλλαις!
 Ποῦ ἀκούστικε γιὰ ῥάφτικὰ νὰ θές τριάντα φράγκα!...
 Μὴ ἂν εὐγῆς σκάρσος 'ς τὴ χρονιὰ θὰ σὲ κρεντέρ' ἢ μπάγκα;
 Μωρ' πῶς ἀλλάζανε οἰκαιροὶ!... Μωρ' ποῦν' ἐκεῖ τὰ χρόνια;
 Ποῦ τριανταροδισσέλινα, και ποῦ τὰ φραντσεσκόνια;
 Ποῦ ἢ μπιανκαρίαις, τ' ἀσημικᾶ, κ' ἐκεῖ τὰ βαλερόζα
 τὰ πράμματα τῆ νειότης μας; Ποῦ ἐκεῖνα τὰ φαμόζα
 τὰ ζεύκια τοῦ Μελησσινοῦ, γκιόστραις, κυνήγια κ' ἄλλα,
 φέσαις τοῦ Λούντζη και πιανικᾶ και ἡ κόρσαις τοῦ Ἀμπντάλα;
 Βρίσκεις κολλέγα σήμερα; σιμάρεις ἀβεντόρο;
 Βρίσκεις χρυσοῦς Μπαχώμηδες, Σκοπιώπη, Κολυτόρο,
 Μπαμποῦλο και Τιμπέριο, Ξάνθο και Χρυσομάλλη;—
 Ἄ! ποῦ 'σαι, Νιόνιο Μεσσαλᾶ;—Πές τα, μωρὲ Πασαάλη!
 Γλέντια σοῦ λέει: μίλειε τους... φέσαις μὲ δυο κατρίνια...
 τοῦ ἀνυθῆκα; σπλέντιντα, φαμελικᾶ φεσίνια!
 με φάβρα και με σκόρδα.

ΙΑΚΩΒΑΤΙΟΥΣ σπλέντιντα, φαμελικᾶ φεσίνια!
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚῆΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ με φάβρα και με σκόρδα.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

Καί ποῦ νά ἰδοῦνε γιλιικά.. ποῦ εἶδανε μπροσάδα!
 Ποῦ εἶδανε τὴν μπούρλαις μας, καὶ ποῦ τὰ ξέατρά μας;
 Ποῦ τὰ πρωταπριλιάτικα γουσόζα ψέμματά μας;
 Μὰ κόπιασε καὶ σήμερα νά κήμης μπαρτζολέττα...
 Σὲ ἀμπλοκάrouνε ἢ πορδαῖς μὲ κρούπ καὶ μὲ στελέττα!
 Δός μου Νεράντζη, Μάτση, Ντραγώνα, Πελεκάση,
 Κομιώτη, Κλονταρόπουλο καὶ μπάλ—μασκὲ 'ς τ' Ἀργάσι!
 Δός μου Μπαρζούς, Ντικόπουλους καὶ σκέρτσα Παμφιλίσια,
 Πελοῦζα, Ξεροκάστελα, Σκοπούς, Βουνά, μεθύσια,
 κунήγια 'ς τὸ Βασιλικὸ καὶ πράντσα 'ς τοῦ Νησιώτη! —
 Ἐδὼ σὰς θέλω ἱστορικοί, Ντε-Μπιάζη καὶ Σὸρ Χιώτη.
 Νά, ματεριάλε γιὰ σοφούς... Γράφουνε, λέει, ρομάντσα—
 Τζά, ἔχει σήμερα κάνεις, γιὰ νάχετε, κρεάντσα;
 Μωρ' ἄ δὲ βρίσκω ἓνα γιαντρώ!... δός μου ἓνα Νταγιαπιέρρα,
 δός μου κουμέσους 'σάν ἐκειοῦς, καὶ δός μου ἓνα Βορτέρρα!
 Μωρ' ὅσα ἔμπαζε ὁ Τσουρλῆς 'ς τὰ χρόνια τοῦ Καρρέρη,
 'ς οὔλους τὴν τωρινούς γιαντροὺς δὲν 'μπαίνουνε!—Μπαρμπέρη
 ποιὸς κάνει τώρα μποναμά;—Ἐτάσε τὴν ἀβοκάτους
 νά μάθης τὰ κανίσκια τους καὶ τὰ μπασίματά τους!
 Ποῦ γαμπινέττα, μποτεγιὰ καὶ ποῦ ἐκειὰ τ' ἀλούπια;—
 Γιὰ κόπιασε 'ς τὴν κάνεθαις νά μωῦρης δυὸ κουνούπια!
 Ἄδὰ γνωρίζεις Κυριακή; Γνωρίζεις ἄγιας μέραις;
 Κάνεις Ααμπρῆ 'σὰ χριστιανός;... Βλέπεις τὴν κολοντέραις
 κι' οὔτε σταυρὰ δὲν κάνουνε!... Σκυλιὰ, ματεριαλιστοί,
 Στράνηδες καὶ Ρενάνηδες!...—'μοντέρνεψε ὡς κι' ἡ πίστη!
 Σπούδαζε σερικὸ παιδί... 'πάντρεφ' τὰ θηλυκά σου...
 ρισκιάρισε ν' ἀφιδευτῆς σεκρέτο τοῦ παπᾶ σου!
 Ποῦ Κατσουρέλας; εὔρες μου... δός μου τὰ ψυχικά του.—
 Οὔλα μωρ' οὔλ' ἀλλάξανε!... εἴμαστε τοῦ πνιμμάτου!
 Καὶ οὔλα;... γιὰ τὴν Ἐνωσι!... γιὰ 'κερὸ τὸ κουρελάκι
 'ποῦ ἐπῆε 'ς τὸ παντιζόζυλο κι' ἔκλαια 'σάν παιδάκι!
 Ἐππούρ...—μὰ οὔλους τς' οὐρανοῦς, νά σκίσης τὴν καρδιά μου
 θά ἰδῆς νά σ' ἔχω 'κόνισμα, παντιέρα Ἐλληνικιά μου!
 Κι' ὄχι μ' ἐτοῦτα πῶπαθα, μὰ κι' ἄλλα τόσ' ἀκόμα
 νά ἰδῆ ἀπὸ Σὲ ὁ Σπουργίτης Σου θά πάη μὲ ΣΕ 'ς τὸ χῶμα!

1 Ιανουαρίου 1886

Σ ΤΗΝ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΠΟΝΕΪΣ

(Ἐκδοσις τρίτη).

Ἄν θέλῃς, Μπόνεϋ, στρατὸ,
 Γραφόμεστε ἴδιοί σου,
 Νά κάψουμε τὴ Ζάκυθο,
 Γιὰ τὴ γλυκεῖα φωνή σου!

Ἐμπρός, Ζακυθινάκια μου, ταῖς πούρσαις σας γιομίζετε
 καὶ τ' Ἀντριόλα τὸ νησι τρεχάτε νά τιμῆστε!
 Πάρτε λαρνιὸν, γάντια, bouquets, λουστῆτε, χτενιστῆτε,
 κι' ἐκεῖ 'ποῦ ἡ Μπόνεϋ σὰς καλεῖ μὲ πόζα προχωρεῖτε.
 Στεφάνια, δάφναις καὶ μερταῖς 'ς τὴ διάβα της σκορπάτε,
 ἀνάφτε ρόδαις, γκάς, ζουρλαῖς καὶ μάσκουλα πετᾶτε.
 Ἦλθ' ὁ καιρὸς νά δεῖξετε καὶ σεῖς τὰ αἰσθήματά σας,
 τὰ στούντια, τὰ κολέγγια σας, τὰ πλοῦττη, τὰ μυαλά σας!
 Ἦλθ' ὁ καιρὸς νά δεῖξετε, κάθε καλοῦ προστάται,
 τέχνη, ὠμορφιά καὶ ἡθικὴ ἔδω πῶς ἐκτιμᾶται.
 Βάρτε 'ς τὰ σκρίνια σας φωτιά, ὅσοι ἔχετε παράδες,
 γιὰ ν' ἀκουστῆτε μιὰ φορὰ καὶ σεῖς 'σάν ἀφεντάδες!
 Καὶ σὺ, σουλατσουρδίτσα μου, κομπῆ μου νεολαῖα,
 κάμε τὴν Μπόνεϋ νά σὲ πῆ galante καὶ γενναία.
 Κι' ὅσοι δὲν ἔχετε λιανά, γιὰτ' εἷσαστε ἀπλωμένοι,
 χρεωθῆτε, μὰ μὴ μείνετε 'ς τὸν κόσμον ἄντροπιασμένοι!
 Πάρτε βραχιόλια, ἄλυσαις, ρολόγια, δαχτυλίδια,
 ροζέτταις, σπῖλλαις, μενταλλιὸν, ἀντικιταῖς, στολίδια,
 καὶ ρίχτε τα 'περήφανοι μὲ chic καὶ κορδομάρα,
 κι' ἔτσι δὲ λέει τὴ Ζάκυθο νησι χωρὶς πεντάρα!
 Κι' ἐσεῖς, μὲ μ π ρ α 'ποῦ χᾶσατε κρέντιτα καὶ ντιρίττα
 νά σέρνετε τ' ἀμάξι της μὲ οὔρα καὶ μὲ ζῆτα!
 Σέμπροι, καὶ δοῦλοι, καὶ μπιστοί, καὶ κόγοι, καὶ λακέδες;
 πετᾶτέ της καμέλιας, κοττόπουλα, μπακέδες,
 γάλλους, καερίνια, πέρδικαις, λαγούς καὶ περιστέρια
 καὶ φέρα βγάνετέ τῆνε μὲ πόδια καὶ μὲ χέρια.
 Ἦλθ' ὁ καιρὸς ν' ἀνοίξουμε καθ' Εὐρωπαϊοῦ τὸ μάτι
 ποῦ λέει, πῶς πρώτη 'ς τὴ φωνὴ εἶν' ἡ κηράτσα Πάττη!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΕΩΣ λ π ἰ δ α ν λ ι γ ε ρ ῆ , καὶ σὺ , χ ρ ο σ ῆ μ ο υ α ἰ ἰ γ ῶ ν α ν
 ΔΗΜΟΣ ΔΕΚΑΝΤΗΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ τὴν Πάττη ἀπὸ τὸ γόνα;
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κι' ὁ Γαίγκρης πάλι συμφωνεῖ ἔς τὴ γνώμη τοῦ Μιλάνου,
π' ὅμοι' ἄλλη δὲν ἀκούσανε ἔς τὴ Σκάλα τοῦ Μιλάνου.

Ἐμπρός λοιπόν, Μπονεϊστάι, ἔς τὴ μάντσια προχωρεῖτε,
ἔφτασε κι' ὁ ἄλλος Αὔγουστος... λεφτά μὴ λυπηθῆτε.

Μὴ δίνετε ἀπόκρισι ἔς ἐξέσαι σκουριασμένας,
πῶς ἔχει ὁ τόπος Μπονεϊστὰς γδυμναῖς καὶ πεινασμέναις.

Ἐνέματα πῶς δὲ θρίσκουνε δουλειὰ οἱ δουλευτάδες,
καὶ πῶς ἡ χώρα μας πεινᾷ... — Ἐμπρός Μπονεϊστάδες!

Ἐνέμα πῶς θανειζόμεσθε γιὰ πάρα καὶ γιὰ κ ὀ ρ τ α ι ς... —
Μόντε, καὶ Μπάνκας καὶ Μπολῆ μᾶς ξέρουνε ἡ πόρταις;

Ἐνέματα πῶς ἡ διακονία φουσκώνει ἄν τὸ κύμα
καὶ πῶς ἡ φτώχεια τὴν τιμὴν τὴ σπρώχνει μὲς τὸ κρέμα.

Ὅλα ψευταῖς ἀνάλαταις ἔπου ταῖς γεννᾷ ἡ λάνια,
κι' ὅπου τοῦ τόπου ἡ τεμπελιὰ πλέκει μ' αὐταῖς στεφάνια.

Τῆς λένε πῶς ἐμούρλανε καμπόσους ξακληρίταις,
τρεις ἔμπορους, ἓνα γιατρὸ καὶ πέντε Καλαρρύταις.

Ἐνέμα καὶ τοῦτο, Μπόνεϋ, μὰ τὴ χρυσὴ λαλιά σου,
γιατὶ ὄλ' ἡ χώρα ἔσ' ἀθεο λατρεύει τ' ὄνομά σου!

Μᾶς ἔφερες ἔς τὴ μνήμη μας τοῦ Λουκουδιῶ τ' ἀηδόνι,
τοῦ Γλάστονα τ' ἐπίδειξες, τὸ κιάσο τοῦ Γαρζόνη!

Σὲ θλέπουμ' ὅπως θλέπουνε τὸ Ρώμα οἱ σκουτελάδες,
κι' ὅπως θωρῶνε τὸ Μπαστιὰ τ' ἀ' Ἀγῶνα οἱ γραφητάδες.

Σὲ θλέπουμε ἔς τὸν ὕπνο μας, ζυπνᾷμε μαγεμμένοι,
καὶ πάλι τὸ τραγοῦδι σου γροικᾷμε ζυπνημένοι!

Εἶσαι γιὰ μᾶς θεότητα, μαγία, ζουραμάρα
μπορεῖ νὰ τρέξουμε γιὰ σὲ μὲ δίσκο ἔς τὴν καμάρια.

Σήμερα εἶν' τῆς μνήμης σου, ἀγιάστηκε ἡ φωνὴ σου,
τὴν ὕβερη τοῦ Γεναριῶ τὴ γράψαμε γιορτὴ σου.

Σὰ σήμερα καθένας μας θὰ τρέχη νὰ μὴ σῶνη
μὲ κασσελέττα καὶ κερὶ γιὰ τ' ἀγιασμένο ἀηδόνι!

Ἐνα μονάχα σκιάζομαι μήπως καὶ μὲ πιράνει...
μὴ δὲ μαζώξω τὰ λεφτά πῶδωκα τοῦ Ῥαφτάνη.

Πάλι γιὰ ΣΕ ἔς τὸν ἄνεμο ἃς πᾶνε κι' ἄλλα τόσα,
πάρτα κι' αὐτὰ γιὰ χάρισμα, κ' ἐμὲ μού φτάν' ἡ γλώσσα,

ποῦ ἔς τοῦ Κουτούζη τὸν τροχὸ θὲ νᾶχω ἀκονισμένη,
νὰ ψαλιδίζη ὅσο ἔμπορεῖ τὴ μούρλιας ποῦ ἀπανταίνει.

81. Ἰανουαρίου 1880.

ἜΣ ΤΟ ΣΠΗΤΑΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΓΓΟΥ

Ἐκδοσις δευτέρα

Ἐρπίδα μου θεώρατη, γλυκὸ νανοῦρισμά μου,

Βαγγέλιο μου ἐλοζώντανο, εἶδωλο, ἔκονισμά μου!
Συγκινημένος, ξέσκουφος, ὄμπρός σου γονατίζω

Καὶ τὴ χρυσὴ σου ἐπιγραφή μὲ σέβας θυμιατίζω.
Ἦ «Καταφύγιο Εὐγενικό!» τοῦ κάθε ξεπεσμένου...

Μόνη, καθάρια, ζωντανή, πνοὴ τοῦ Σταυρωμένου!
Ποῦς νὰ περάση ἀδιάφορος ἔμπορεῖ ἀπὸ ἔμπροστά σου

Δίχως νὰ κλίνη ταπεινῶς ἔς τὴ σπλαχνικὴ θωρεῖά σου;
Ἀπ' ὅσα κλεῖ ἡ Ζάκυθο, παλῆα καὶ νέα στολίδια,

Καμπαναρία, Πισκοπαῖς, Ἀρχοντικὰ ἐκκλησιδία,
Μετόχια χιλιστράτωνα, Μόντιδες, Μπάνκους κι' ἄλλα,

Παλάτια ἀντίκα θεόχτιστα, σπήτια, μικρὰ μεγάλα,
Φούρνους, Καζίνα, Φυλακαῖς, Γυμνάσια, Δικαστήρια,

Στρατῶνες, Ἀλευρόμυλους, Φάμπρικαις, Μοναστήρια,
Νεκροταφεῖα καὶ Θεάτρα, Στάτουαις καὶ ὅτι ἄλλο,

Σὺ μόνο, ἀπ' ὅλα ὑψώνεσαι, ἄν τὸ Θεὸ μεγάλο!
Μακρὰ πὸ σὲ κάθε Κακὸ—Ράσα, Σεισμοὶ, Πλημμύραις,

Βλογιαῖς—Μπολίδες, Χολέραις—Γάμοι, Κορέοι—Κλητῆρες,
Ἄστροπελέκια, Πειρασμοὶ, Ριτσέτες καὶ Κουμέσοι,

Καὶ πειρὸ μακρὰ σου—ἡ συφορὰ, ὁ διάβολος,—τὸ ΒΕΛΕΣΙ!!!
Πόσοι θ' αὐτοχτονούσαμε—γιὰ μένα senza dubbio—

Ἄν ἔλειπε ἡ ὀρπίδα σου ἔστερνό μας ἀποκοῦμπη.
Πόσαις νυκταῖς ἔγονάτισα ἄν ἐραστής ἔμπροστά σου,

Κ' ἐφίλησα τὴ μπόρτα σου, τὴ τοίχους τὰ... καρφία σου!
Βλογῶντας τὴν ἀγία στιγμὴν κ' ἐκσιὸ τὸ μακαρίτη

Ἠῶφτιασε τέτοιαν ἐκκλησιὰν γιὰ καθ' ἑρημοσπίτη.
Κ' ἔλεγα—Θεὸ μου, ἄν ἔφταιξα εἰς τὰ ζουρά μου νεῖάτα,

Κι' ἄν μὲ παραστρατήσῃς νὰ πούφια κ' ἡ κανάτα,
Δὲν φταίω... Σοῦ τάζω, ἄν κλειστῶς τὴν κατοικίαν σου ἐτούτη

Νὰ σὲ λατρεύω εἰλικρινά, πολύτερο ἀφ' τὰ πλούτη!..
Ἐδῶ θὰ σὲ δοξάσω Θεέ! Ἐδῶ ἔς τὴν Παναγιά μου,

Ἐδῶ θὰ σὲ δοξάσω Θεέ! Ἐδῶ ἔς τὴν Παναγιά μου,
Ἐχτῶ—ὄραις τὸ ἡμερόνυχτο, θὰ λὲω τὰ πατρεμά μου!

Ἐδῶ θὰ σὲ δοξάσω Θεέ! Ἐδῶ ἔς τὴν Παναγιά μου,
Ἐχτῶ—ὄραις τὸ ἡμερόνυχτο, θὰ λὲω τὰ πατρεμά μου!

Ἐδῶ θὰ σὲ δοξάσω Θεέ! Ἐδῶ ἔς τὴν Παναγιά μου,
Ἐχτῶ—ὄραις τὸ ἡμερόνυχτο, θὰ λὲω τὰ πατρεμά μου!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἡ παγωμένη μου ψυχὴ σάν ἥλιο τῆς σὲ βλέπει ! —
 Πῶς εἶμαι, λέει, σωστός Πασάς, κ' ἔχω κατοικητῆρι
 Μία καμερούλα ζηλευτὴ γιὰ κάθε νοικοκύρι.
 Μ' ἄσπρη σκουφοῦλα, μὲ γιαιλά, χορτάτος, δοξασμένος,
 Θωροῦ 'ς τὸ κρεββατάκι μου πῶς γέρνω ἀναπαημένος.
 Ἐκεῖ ἡ κουπούλα, ἡ πόπλα μου, ἡ σέ κ ι α, τὸ ν ε ρ ὀ μ ο υ,
 Τὸ «Γιορτολόγι», τὰ σκρίτα μου καί... κάθε κόμοδό μου.
 Κι' ὅτι μία πρέζα, λέει, ρουφῶ κυττάωντας τὸ καντῆλι,
 Νά σου τρεῖς μούμιαις, σγόμπικαις, κουραῖς — παλοῖ μου φίλοι —
 «Μωραὶ καλωτσοί, πέρνετε, τσοῦ λέω, μία πρεζοῦλα ; —
 «Καὶ ποῦ καλῆτερα 'πὸ ἐδῶ ;...» Ἐχω καὶ μιὰ σταλοῦλα
 «Ποῦ μοῦ τὸ 'κανισκέψανε... μία θαμπ' ἂν πιῆς Σπυράκη,
 «Θὰ θυμηθῆς τὰ νηάτα μας... δοκίμαστο Ἀντωνάκη.»
 Κ' ἐκεῖ ποῦ, λέει, τσοῦ τῶδινα τρεμουλιαστά κ' ἐμίλειε
 Ἐάνου ὁ σὸρ — Ἀντζούλος χουμῆ, μ' ἄρπάζει τὴν μποτίλια
 Καὶ μπλέκουμε 'ς τὸ πάλεμα... 'γεινήκαμε κουδάρι
 Καί... ἐξύπνησα ! — Πίστεψε Θεέ, ὁ διάβολος νὰ μὲ πάρῃ
 Ἄν δὲν καταπιεράθηκα πῶς ἦταν ὁ ν ε ι ρ ἄ κ ι...
 Τόση ἀπεθῦμια αἰσθάνουμαι, γιὰ κειὸ τὸ καμεράκι,
 Ὅπου δὲν βλέπω τὴ στιγμὴ ν' ἄσπρίσω, νὰ γεράσω,
 Κ' ἐκεῖ σγομπίκλης, φαλακρός, σάν Μπέης νὰ τὴν περάσω ! —
 Ὡ σεῖς ποῦ αὐτὸ τὸ 'σπλαγχνικὸ Παλάτι κυβερνᾶτε,
 Τοῦ Γιάννη τοῦ Σ π ο υ ρ γ ῖ τ η σ α ς μίαν ἀγκωνὴ φυλάτε !
 Σᾶς τάζω νᾶμαι παστρικός, νὰ μὴ σᾶς κητουρηθῶμαι,
 Μὲ τοῦ ἥλιου τὸ θασίλεμα πρῶτος ἐγὼ νὰ κλειοῦμαι !
 Κιτάραις, γλέντια κ' ἔρωτες, χοροὺς καὶ μπατινάδαις,
 Τὰ βίτσια μου ὄλα !... θέατρα, νογότσια, μ α σ κ α ρ ἄ δ ε ς,
 Ὅλα τ' ἄρνηθῶμαι, σάν κλειστῶ 'ς ἐκείνους τῆς ἄγιους τοίχους,
 Ἐχτὸς ἀπὸ ἐνα... — ὅσο 'μπορῶ... — θεέ ν' ἀραδιάζω στίχους !...

1 Ἰανουαρίου 1885.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ